

Helene Nielsen

Helene har været korsanger i Brøndby Strand Kirkes børnekor, ungdomskor og voksenkor igennem 27 år. Hun fortæller her om sine oplevelser med koret og om livet i kirken.

Helene havde 25-års jubilæum i 2022 som korsanger i Brøndby Strand Kirkes forskellige kor og hun ser derfor meget på kirken med "kor-øjne", da det er der, hun har brugt sin tid i kirken. Hun kan ikke huske tiden med trækirken, men hun ved, at hun blev døbt i den.

Hun har primært haft noget med kirken at gøre i tiden, fra hun startede med at synge i kor og frem til i dag.

Kirken er i dag mere "kendt", hvis man kan sige det sådan, fortæller Helene. Jeg synes, at kirken i dag forsøger at være mere udadvendt og rummelig.

For 27 år siden, da jeg startede i koret, sang vi også til nogle af gudstjenesterne og dem, der fik lov til det, gjorde det med stolthed. I dag er koret ikke kendt på den måde. I dag er koret anderledes anerkendt og det er ment på en absolut positiv måde.

For mit vedkommende er det sangen og musikken jeg lægger mest mærke til. Her er vi i koret mere "på".

Hvad angår korets udfoldelsesmuligheder har hun følgende at sige. Da vi var Børnekor og Ungdomskor, var udfordringen at få kormedlemmer og holde på dem. Vi startede mange og var et stort kor. Men det var ikke nemt at opretholde antallet og jeg synes, at der er lige så svært i dag at optage nye. Eller at finde dem der gerne vil. I dag som Voksenkor (Kantori), kan vi udfolde os anderledes i sangen og det er også meget cool.

De vigtigste indtryk fra min tid som korsanger er: Fred & Fællesskab, Voksenkorets koncerter og andre koncerter, Kulturweekenden. Og så følelsen af samhørighed. Venskab og familie.

I dag er forholdet til vores præster også vigtigt. I dag har vi et forhold til dem, der ikke var der før. Og tidligere manglede der plads også i korlokalet. Men det problem har vi jo fået løst nu med den nye tilbygning.

Dengang i ungdomskorets tid var det sådan, at os, der fik børn, havde dem med til kor, og det kunne faktisk lade sig gøre, at de sov, mens mødrene sang.

Jeg husker min datters første møde med selv at spille musik var på klaveret i korlokalet, bag orglet. Hun sad på skødet af vores korleder Annelise og hun satte hendes små fingre på tangenterne.

Senere kom min datter selv til at synge i Børnekor og Spirekor. Der så jeg hendes modige jeg folde sig ud.

De personer, jeg har lagt mest mærke til i min tid i kirken, er følgende:

- *Organist og korleder Annelise Sørensen. Hun vil altid have en helt speciel plads hos mig. Annelise viste os musikkens verden. Hun lærte os, hvordan man gør koret godt, og hvordan sang kommer rigtig ud. Vi ses og synger stadig den dag i dag, når vi har tid.*
- *De gamle præster (Uffe, Nils og Lilian), har jeg ikke meget godt at sige om. De havde ikke en god indflydelse på noget.*
- *Menighedsrådet for 20 år siden havde ikke en god indflydelse på vores kirke. Det var helt tydeligt. Det er blevet meget bedre i dag. Jeg synes, at det er meget tydeligt og markant mere positivt.*
- *Sognepræst Anne Gadsbøll. Hun var, set fra mit synspunkt, starten på det gode forhold til præsterne i vores kirke.*
- *Kordegnen Lars Tolstrup. Han var der bare altid med godt humør og smil.*
- *Organist og korleder Katrine Immerkjær Kristiansen. Koret blev reddet af hende efter at Annelise gik på pension. Katrine er trampet ind i vores hjerter, både med sangen og med hendes personlighed. Hun lærer os fortsat sangen og musikkens univers og glæden ved det.*
- *Organist og korleder Eva Østergaard har også været fantastisk.*
- *De "Nye" Præster (Elisabeth, Michael og Peter). De 3 er et virkeligt godt team af præster vi har fået dér. De virker til at være lige så glade for at være i kirken, for at møde menigheden og for musikken, som jeg selv er det. Og for at være en del af Brøndby Strands mangfoldighed. Jeg synes, at de gør en kæmpe indsats og jeg er ikke i tvivl om, at deres personligheder og deres imødekommenhed gør, at de lykkedes. De er præster, som man kan sige, er unge med de unge. Det er fedt at være forælder til en ung, som nyder at komme i kirken til arrangementer, der bliver afholdt for dem. Det har haft en kæmpe betydning, specielt i Corona tiden. De er der selvfølgelig også for os andre.*
- *Kordegn Mette Reese Bernskov. Hun betyder meget, især når min datter har været i kirken.*
- *Kirke- og Kulturmedarbejder Jette Hansen. Hun betyder meget for kirken og især køkkenet har hun bragt smil fra i mange år.*

Udover gudstjenester er det klart, hvilke aktiviteter jeg mener er de vigtigste i kirken. I min verden er det selvfølgelig Ungdomskoret, og hvad der nu er vores skønne Kantori.

Og så aktiviteterne, som der bliver tilbudt de unge, selvom de er konfirmeret. Det betyder virkelig meget. Julestue, Fastelavn og alle de kirkelige hyggeligheder, hvor man kan komme og være med og vigtigst føle sig velkommen og slappe af.

For 20 år siden, var der en presset stemning. Især fra præsterne og menighedsrådet. Menighedsrådet og præsterne har ikke altid været så gode som de er i dag.

Dengang var det meget enten er du inde eller også er du ikke. Jeg var jo i koret, men vi betød ikke noget dengang eller vi var i hvert fald ikke noget vigtigt, selvom vi prøvede at være det.

Det er heldigvis ikke sådan i dag, eller det er i hvert fald ikke den stemning, jeg oplever.

Af gode stunder fra min tid i kirken har jeg så mange, at jeg kan lave en lang liste af dem:

- *Min første kortime.*
- *Alle mine korstunder. Bl.a. Ungdomskorets koncert i Smørum Kirke. De gange vi har sunget Benjamin Britten.*
- *Flere gudstjenester vi har sunget til, hvor vi har overtalt venner og veninder til at være med.*
- *Den første gudstjeneste, hvor jeg fik løn, for at synge med. :-D Det var da jeg var teenager.*
- *Da koret mødte min datter første gang. Det var jo nærmest kun et par dage efter hun så verden første gang.*
- *Kulturweekendens gudstjenester.*
- *Min egen konfirmation.*
- *Mine søskendes konfirmation.*
- *Min søsters bryllup, her sang ungdomskoret til.*
- *Mine nevøers barnedåb.*
- *Min datters barnedåb og konfirmation.*
- *Alle julegudstjenesterne, specielt dengang jeg havde trompeten blæsende i nakken.*
- *De Luciaoptog, jeg har været med til.*
- *Vores hyggelige timer til fastelavn, og følelsen af at være fjollet med alle andre.*
- *Da Fred og Fællesskab startede op og de gange, vi har deltaget.*

- *Mit første møde med vores "nye" korleder Katrine.*
- *Kantoriet opstart og navngivning.*
- *Min datters korkoncerter.*
- *Støtten fra alle, da vi mistede én, der stod os meget nær.*
- *Fællesskabet i koret både før og nu.*
- *"De ringer, Vi spiller" i klokketårnet.*
- *Min søsters og mit bånd til hinanden.*
- *Og mange flere...*

Brøndby Strand Kirke vil altid have en helt speciel plads hos mig. Især koret! Om det er minderne fra tiden i Ungdomskoret eller de nye minder vi er i gang med at få med Kantoriet, det er for mig det samme. De fylder lige meget og jeg glæder mig over at koret bstår, at vi stadig er 2 fra dengang for længe siden og at vi har nye, som også nyder sangen i kirken.

Jeg er kommet til kor hver onsdag, eller nærmest hver onsdag i mere end 25 år. Det er en del af den, jeg er. Og det har en kæmpe betydning i min musiske interesse, min sang i mit liv. Nu er vi ældre og korets medlemmer er det samme, men fællesskabet, der bliver dannet igennem vores sang, den magi der opstår, den tror jeg ikke kan forklares.

Helene Nielsen